

The Analogy between Arabic and Tamil Languages

அரபு, தமிழ் மொழிகளில் காணப்படும் உவமை அணிகள்

¹A.R.M. Mahsoom, ²A.N. Fasila Begam, ³M.S.M. Hafees, ³A.L.F.Sameera.

^{1&3} Master Student in Linguistics Studies, PhD Researcher,
International Islamic University Malaysia,

^{2&4} Department of Arabic Language, South Eastern University of Sri Lanka

mahsoomzahry92@gmail.com, fasilabegam49@gmail.com, hafeezzahry@gmail.com,
arsameera15@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract): செமித்திய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அரபு மற்றும் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் காணப்படும் உவமை அணிகளை இவ்வாய்வு ஒப்பிட்டு ஆராய்கின்றது. உவமை அணி எனப்படுவது, ஒரு பொருளின் தன்மையை இன்னொரு பொருளுடன் மேற்கோள் காட்டி விளக்குவதும், விளக்கப்பட வேண்டிய ஒரு பொருளை நன்கு தெரிந்த ஒரு பொருளுடன் உதாரணங்காட்டிக் கூறுவதுமாகும். குறித்த இரு மொழிகளிலும் உவமையணி கையாளப்படுகின்ற விதத்தினை உதாரணங்களுடன் இந்த ஆய்வு தெளிவுபடுத்தியிருக்கின்றது. பண்புசார் இலக்கிய ஆய்வாகக் காணப்படும் இந்த ஆய்வானது, இரண்டாம் நிலைத் தரவு மூலங்களான ஆய்வுக் கட்டுரைகள், நூல்கள் மற்றும் இணையத்தள ஆக்கங்களின் துணை கொண்டு, அரபு மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் காணப்படும் உவமையணிகளை ஒப்பிட்டு அவற்றுக்கிடையிலான ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைக் கண்டறிந்துள்ளது. இதனூடாக, அரபு மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் காணப்படும் உவமை அணிகளையும் அதனுடன் தொடர்புடைய இலக்கண விதிகளையும் கண்டறிவதோடு, இத்தலைப்பு ரீதியாக காணப்படும் ஆய்வுப் பற்றாக்குறையையும் நிவர்த்தி செய்ய இவ்வாய்வு பெரும் பங்களிப்புச் செய்கின்றது. மூல மொழி எண்ணக்கருக்களை முறையாக அறிந்து கொள்வதன் மூலமே இலக்கு மொழியின் எண்ணக்கருக்களை இலகுவாக புரிந்து கொள்ள முடியும். அந்த வகையில், தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள், இலக்கு மொழியாக அரபு மொழியைக் கற்குமிடத்தில் இரு மொழிகளுக்குமிடையில் இலக்கண, இலக்கியங்களில் காணப்படும் கருத்தியல்களையும், எண்ணக்கருக்களையும் சரியாக விளங்கிக் கொள்வதன் மூலமே மொழிபெயர்ப்புக் கலையில் தேர்ச்சி பெறுவதுடன், தரமான மொழிபெயர்ப்புக்களையும், கருத்துக்களையும் சமூகத்துக்கு அவர்களால் வழங்க முடிகின்றது. அரபு மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் உவமையணிக்கூரிய உவமை உருபுகளில் ஒத்த தன்மையை அவதானிக்க முடியுமாக இருந்த போதிலும், தமிழ் மொழியில் பொதுத்தன்மையானது பண்பு, தொழில் மற்றும் பயன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமையவேண்டும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இரு மொழிகளிலும் உவமையணிக்குரிய வகைப்பாடுகளை நோக்குமிடத்து, அரபு மொழியில் பிரதானமாகக் கருதப்படுகின்ற உவமையணி வகைகளை தமிழ் மொழியிலும் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. அவ்வாறே, தமிழ் மொழியில் உவமை அணியானது பல்வேறு நோக்குகளில் அதிகமான வகைப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளதுடன், அரபு மொழியில் உவமை அணிக்குரிய

காணப்படுகின்றனர். இதனால் இவ்விரு மொழிகளுக்கிடையிலான ஒப்பீட்டாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். ஏனெனில் வெவ்வேறு மொழிகளைக் கற்கும் போது அவற்றை தாய்மொழியுடன் ஒப்பிட்டுக் கற்பது மொழிக்கற்றலுக்கு இலகுவான வழிமுறையாக அமைகின்றது. அத்துடன் அரபு மொழி செமித்திய மொழிக் குடும்பத்தையும், தமிழ் மொழியானது திராவிட மொழிக் குடும்பத்தையும் சார்ந்தது. இவ்வகையில் வெவ்வேறு மொழிக் குடும்பத்தை சேர்ந்த இவையிரண்டிற்குமிடையே ஒற்றுமைகள் வேற்றுமைகள் பற்றி ஆய்வு செய்வதானது மொழிக்கற்கையில் அவசியமானதே. இவ்வாறான மொழிக் குடும்பங்களின் பின்னணியில் ஒரே மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளுக்கு மத்தியில் ஒப்பிட்டு ஆராய்வது ஒப்பீட்டு அணுகுமுறை (Comparative Study - المقارن) எனவும், வெவ்வேறு மொழிக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மொழிகளுக்கு மத்தியில் ஒப்பிட்டு ஆராய்வது முரண்பாடான அணுகுமுறை (Contrastive Study - المنهج التقابلي) எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. (2012, عبد التواب) இந்த ஆய்வானது, வெவ்வேறு மொழிக் குடும்பத்தை சேர்ந்த இவ்விரண்டிற்குமிடையே உள்ள ஒற்றுமைகள், வேற்றுமைகள் பற்றி ஆராய்வதனால் முரண்பாடான அணுகுமுறையாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை :

மொழி என்பது தொடர்பாடலுக்கான ஒரு கருவியாகவும், சமூகங்களுக்கு இடையில் உறவை ஏற்படுத்துவதற்கான இணைப்பாகவும் காணப்படுகின்றது. மொழி என்பது பிறிதொரு மொழி பேசும் சமூகத்தை பிரதிபலிக்கும் என்ற வகையில் மொழி கற்கும் மாணவர்கள், அவர்களது மூல மொழி எண்ணக்கருக்களை (Concepts of Source Language) முறையாக அறிந்திருப்பது இன்றியமையாததாகும். தத்தமது மூல மொழி எண்ணக்கருக்களை முறையாக அறிந்திருப்பது, இலக்குமொழி எண்ணக்கருக்களை (Concepts of Target Language) புரிவதற்கு இலகுவாக இருக்கும். அத்தோடு மொழிபெயர்ப்புப் பணியை மேற்கொள்வதற்கு மூல மொழியிலும், இலக்கு மொழியிலும் உள்ள கருத்தியல்களையும், எண்ணக்கருக்களையும் சரியாக விளங்கினால் தான் மிகச் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புப் பணியை மேற்கொள்ள முடியும். இத்தகைய மொழி ரீதியான அதனுடன் தொடர்புடைய கருத்தியல்களையும், அம்சங்களையும் மாணவர்கள் முறையாக விளங்கிக் கொள்ளாவிடத்து, பிழையான மொழிபெயர்ப்புக்கள், கருத்துக்கள் சமூகத்துக்குள் பரவும் அபாயம் (நிலை) காணப்படுகின்றது என்ற வகையில் இத்தகைய பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தியதாக இந்த ஆய்வு அமைகின்றது.

ஆய்வு நோக்கங்கள் :

1. அரபு, தமிழ் மொழிகளில் காணப்படும் உவமை அணிகளையும், அதனுடன் தொடர்புடைய இலக்கணங்களையும் அடையாளப்படுத்தல்.
2. மேற்குறித்த மொழிகளில் உவமை அணிகளுக்கு மத்தியில் காணப்படும் ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளைக் கண்டறிதல்.

ஆய்வு முறையியல் :

இந்த ஆய்வானது பண்பு ரீதியான விபரிப்பு (Qualitative & Descriptive) ஆய்வாகக் காணப்படுகின்றது. இது அரபு மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் காணப்படும் உவமை அணிகள் தொடர்பாக எழுதப்பட்டுள்ள இரண்டாம் நிலைத் தரவு மூலாதாரங்களான நூற்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், இணையத்தள ஆக்கங்களை (Secondary Sources) மையமாகக் கொண்ட இலக்கிய ஆய்வாகும் (Literary Research). இவ்வாய்வானது அரபு, தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் காணப்படும் உவமை அணிகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்வதால் இது இலக்கண ஒப்பியல் ஆய்வாகும். கருத்தியல் ஒப்பீட்டு நிலையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்வானது, அரபு தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளை ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்வதினால் இருமுக ஒப்பீட்டு ஆய்வுக்குள் உள்ளடங்குகிறது.

இலக்கிய மீளாய்வு :

ஓர் ஆய்வாளன் ஏற்கனவே மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளை ஆராய்ந்து அறிவது கட்டாயமாகும். குறித்த ஆய்வின் நோக்கங்களை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்கும், ஒப்பிட்டு ஆராய்வதற்கும் அது உதவுகிறது. அத்தோடு ஏற்கனவே மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளிலிருந்து குறித்த ஆய்வு எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதை இனங்கண்டு, ஆய்வு இடைவெளியைக் கண்டறிவதற்கு இலக்கிய மீளாய்வு இன்றியமையாததாகும். அந்த வகையில் உவமை அணிகள் தொடர்பாக பல்வேறு ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

What Makes a Metaphor Stronger Than a Simile? என்ற தலைப்பில் முன்னெடுக்கப்பட்ட ஆய்வில் உவமை அணிக்கும் உருவக அணிக்கும் இடையிலான வித்தியாசங்கள் தொடர்பாக ஆங்கில மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. (John & Daniel, 1999)

Metaphor, Simile, and the Exaggeration of Likeness என்ற ஆய்வானது உவமை, உருவகம், உயர்வு நவ்ற்சி ஆகிய மூன்று அணிகளையும் “போல, போன்ற” அர்த்தத்தில் வரும் சொற்றொடர்களை மையமாக வைத்து ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்திருக்கிறது. (John B., 2015)

Literal Bases for Metaphor and Simile என்ற ஆய்வில் உவமை அணியையும், உருவக அணியையும் எழுத்தியல் ரீதியான அடிப்படையில் ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். (Dan & John, 2001)

Features of Metaphor and Simile in “Ammā” Chapter in the Holy Quran: an Analytical Rhetorical Perspective என்ற தலைப்பிலான ஆய்வானது, அல்-குர்ஆனில் “அம்ம” ஜுஸ்உவில் காணப்படும் உவமை மற்றும் உருவக அணிகளின் சிறப்பியல்புகள் குறித்து உதாரணத்துடன் ஆராய்ந்திருக்கிறது. (2019, مشهور)

ஹஸாஇஸுத் தஷ்பீஹில் குர்ஆனி வதவ்ழீஹா பீ இ:தாதில் மவாத்தித் திராஸிய்யதி பில் பலாகா (خصائص التشبيه القرآني وتوظيفها في إعداد المواد الدراسية في البلاغة) என்ற தலைப்பிலான

ஆய்வானது, அல்-குர்ஆனில் காணப்படும் உவமை அணிகளை அணி இலக்கண ரீதியாக நோக்குவதையும், அவற்றின் சிறப்பம்சங்கள் குறித்தும் கலந்துரையாடுகிறது. (محلبة الصحة, ٢٠١٤)

அஸ் ஸுரதுத் தஷ்பீஹிய்யா பிஸ் ஸுன்னதின் நபவிய்யா (الصورة التَّشْبِيهِيَّة فِي السَّنَةِ النَّبَوِيَّة) என்ற ஆய்வானது, அரபு மொழியில் உவமை அணி என்றால் என்ன என்பதையும், அதன் பல்வேறுபட்ட வகைகளையும், நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் ஸுன்னாவில் காணப்பட்ட உவமை அணி வடிவங்களையும் ஸஹீஹான ஹதீஸ் உதாரணங்களோடு தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது. இந்த ஆய்வானது ஆய்வாளர்கள் மேற்கொள்ளும் ஆய்வுக்கு மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புடைய ஒரு ஆய்வாகக் காணப்படுகிறது. உவமை அணிக்கான வரைவிலக்கணம், உவமை உறுப்புக்கள், நோக்கங்கள் மற்றும் அதன் பல்வேறுபட்ட வகைகள் என்பன மிகவும் தெளிவாக ஸுன்னா ஆதாரங்களோடு இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் இது அரபு மொழியிலுள்ள உவமை அணியை மாத்திரம் உள்ளடக்கி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு ஆய்வாகக் காணப்படுகிறது. (الغدي, ٢٠١٠)

உவமை அணி தொடர்பாக மேற்குறிப்பிட்ட இலக்கிய ஆய்வுகளானது, சில இடங்களில் கருத்தியல் ரீதியாக தொடர்புபட்டு காணப்பட்ட போதிலும் குறித்த ஒரு மொழியிலுள்ள உவமை அணி தொடர்பாகவே ஆய்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆய்வாளர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் இந்த ஆய்வானது, இரு மொழிகளிலுள்ள உவமை அணிகளை தொடர்புபடுத்தியதாக அமைந்திருக்கின்றது. முன்னைய ஆய்வுகளில் இருந்து இந்த ஆய்வு வேறுபடுவது இரு மொழிகளை தொடர்புபடுத்தி ஒப்பிட்டு நோக்குகின்ற விடயத்திலாகும். இரு மொழிகளிலுள்ள உவமை அணிகளை தொடர்புபடுத்தி எந்தவொரு முன்னைய ஆய்வுகளையும் ஆய்வாளர்களினால் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை என்ற ஆய்வு இடைவெளியை கருத்திற் கொண்டே இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

கலந்துரையாடல்களும், கண்டறிதல்களும்

“அரபு, தமிழ் மொழிகளில் காணப்படும் உவமை அணிகளையும், அதனுடன் தொடர்புடைய இலக்கணங்களையும் அடையாளப்படுத்தல்” என்ற ஆய்வின் முதல் நோக்கத்தினை அடையும் நோக்கில் அரபு மொழியில் உள்ள உவமை அணி தொடர்பான அம்சங்கள் இங்கு விபரிக்கப்படுகின்றது.

அ) அரபு மொழியில் காணப்படும் உவமை அணி:

தஷ்பீஹ் என்பதற்கான பத விளக்கம்

உவமை அணியானது மொழி மற்றும் பிரயோக அடிப்படையில் பின்வருமாறு அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது. ஷப்பஹ (شبه) என்ற வினைச்சொல்லின் வினையடியே தஷ்பீஹ் (تشبيه) ஆகும். மொழி ரீதியாக உருவகப்படுத்தல், ஒப்பிடுதல், உதாரணப்படுத்தல் (تقديم) போன்ற கருத்துக்களை கொண்டது. தஷ்பீஹ் (شبه) ஆனது Proceedings of 8th International Symposium, FIA, SEUSL – 04th August 2021 ISBN 978-624-5736-14-0

பின்வருமாறு வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகின்றது. “الحاق أمر بأمر في صفة مشتركة بينهما بإحدى أدوات “التشبيه” இரு விடயங்களுக்கு, பொருள்களுக்கு மத்தியிலுள்ள பொதுத் தன்மையை மையமாக வைத்து உவமை எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி குறித்த பொருளை மற்றொரு பொருளுடன் இணைத்தல். அதாவது ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளின் மூலம் உருவகப்படுத்தி தோற்றப்படுத்தப்படும் போது ஏற்படும் ஓர் வடிவமே தஷ்பீஹ் ஆகும். (يب) و قاسم، ٢٠٠٣)

தஷ்பீஹின் பிரதான கூறுகள்

அரபு மொழியில் தஷ்பீஹின் பிரதான கூறுகளாக நான்கு விடயங்களை அணி இலக்கணக்கலை அறிஞர்கள் அடையாளப்படுத்துவர். அவை முஷப்பஹ் (المشبه), முஷப்பஹ் பிஹி (المشبه به), அதாதுத் தஷ்பீஹ் (أداة التشبيه), வஜ்ஹுஷ் ஷிப்ஹ் (وجه الشبه) என்பனவாகும். தஷ்பீஹின் தவிர்க்க முடியாத பிரதான இரு கூறுகளாக முஷப்பஹ் (المشبه), முஷப்பஹ் பிஹி (المشبه به) கருதப்படுகின்றன. அரபு மொழியில் மேற்குறித்த இரு கூறுகளும் ருக்னானி தரபானி (ركنان طرفان) என்று அழைக்கப்படுகின்ற அதே வேளை, அதாதுத் தஷ்பீஹ் (أداة التشبيه), வஜ்ஹுஷ் ஷிப்ஹ் (وجه الشبه) என்பன ருக்ன் (ركن) ஆக மாத்திரம் கருதப்படுகின்றன. மொழியியலாளர்கள் ருக்ன் (ركن) என்பதனை தவிர்க்க முடியுமான பகுதிகள் எனவும், தரப் (طرف) என்பதனை தவிர்க்க முடியாத பிரதான கூறுகள் எனவும் வேறுபடுத்துகின்றனர். (أبو العروس، 2007)

முஷப்பஹ் (المشبه) : இதுவே கவிஞன் விளக்க முற்படுகின்ற பிரதானமான பகுதியாக கருதப்படுகின்றது. இது பெரும்பாலும் வெளிப்படையாகவே இடம்பெற்று வர வேண்டும் என்பது இதனது இலக்கணமாகும்.

முஷப்பஹ் பிஹி (المشبه به) : இது முஷப்பஹை விளங்கப்படுத்தும் அல்லது விபரிக்கும் ஓர் கூறாகும். இது கட்டாயமாக வெளிப்பட்டு வர வேண்டும் என்பதுடன், இது முஷப்பஹ் உடன் ஒரு பண்பில் அல்லது பல பண்புகளில் உடன்பட்டு வர முடியும் என்பதும் இதனது இலக்கணமாகும்.

வஜ்ஹுஷ் ஷிப்ஹ் (وجه الشبه) : இது மேற்குறித்த இரு பிரதான கூறுகளுக்கும் இடையிலான பொதுத் தன்மையை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. முஷப்பஹை விட, முஷப்பஹ் பிஹியில் காணப்படும் பொதுத்தன்மை வெளிப்படையானதாகவும், உறுதி மிக்கதானதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். குறித்த ஒரு வசனத்தில் வஜ்ஹுஷ் ஷிப்ஹ் ஆனது இடம்பெற்று வருவதை போல இடம்பெறாது வரும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

அதாதுத் தஷ்பீஹ் (أداة التشبيه) : இது ஒப்பீட்டு நோக்கலை சுட்டும் சகல உருபுகளையும் குறிக்கிறது. அது அரபு மொழியில் பிரதானமானவை (الأدوات الأصلية), கிளை சார்ந்தவை (الأدوات الفرعية) என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவை வெறும் எழுத்துக்களாக (حرف)

வினைச் சொற்களாக (فعل), பெயர் சொற்களாக (اسم) இடம்பெற்று வர முடிகிறது. அவற்றை பின்வருமாறு அட்டவணைப்படுத்தலாம்.

எழுத்து	பிரதானமானவை	கிளை சார்ந்தவை
	كاف / كَانْ	
பெயர்ச் சொற்கள்	مثال / شبه	
வினைச் சொற்கள்		شابه / ضارع / مائل / حاكي / ضاهي ظن / حسب / خال

Table: 01

ஒரு வசனத்தில் இவை கூறப்பட்டு வருவதைப் போல, கூறப்படாது வரும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. (أبو العدوس، ٢٠٠٧)

தஷ்பீஹின் வகைகள்

பொதுவாக தஷ்பீஹின் கூறுகளை (أركان التشبيه) மையமாகக் கொண்டே பின்வரும் வகைப்படுத்தல்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. (عبد فارح، ٢٠١٩)

முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் பிஹி என்பவற்றின் இயல்புத் தன்மையினை அடிப்படையாகக் கொண்ட வகைப்பாடு

- 1- முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் பிஹி என்பன புலக்காட்சிக்கு தென்படக் கூடியதாக (حسي) இடம் பெற்று வருதல்.

مُحَمَّدٌ كَأَقْرَبِ فِي الضِّيَاءِ : முஹம்மத் சந்திரனைப் போல் பிரகாசமானவன்.

حسي - (முஷப்பஹ் பிஹி) - سني / சந்திரன் (முஷப்பஹ் பிஹி) - حسي

- 2- முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் பிஹி என்பன கருத்தியல் சார்ந்ததாக (مَعْنَوِي) இடம் பெற்று வருதல்.

الضَّلَالُ عَنِ الْحَقِّ كَالْعَمَى : உண்மையை விட்டும் நெறி பிறழ்வதானது பார்வை இழந்திருப்பதைப் போன்றாகும்.

معنوي - (முஷப்பஹ்) - عني

معنوي - (முஷப்பஹ் பிஹி) - عني

- 3- அல் முஷப்பஹ் ஆனது புலக்காட்சிக்கு தென்படக் கூடியதாகவும், (حسي) முஷப்பஹ் பிஹி கருத்தியல் சார்ந்ததாகவும் (معنوي) இடம் பெற்று வருதல்.

جليس السوء كالموت : தீய நண்பன் மரணத்தைப் போன்றவனாவான்.

தீய நண்பன் (முஷப்பஹ்) - حسي / மரணம் (முஷப்பஹ் பிஹி) - معنوي

4- முஷப்பஹ் ஆனது கருத்தியல் சார்ந்ததாகவும் (معنوي), முஷப்பஹ் பிஹி புலக்காட்சிக்கு தென்படக் கூடியதாகவும் (حسي) இடம்பெற்று வருதல்.

العلم كالنور : அறிவானது ஒளி போன்று பிரகாசமானது.

அறிவு (முஷப்பஹ்) - معنوي / ஒளி (முஷப்பஹ் பிஹி) - حسي

முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் பிஹியின் مُرَكَّبٌ مُفْرَدٌ அடிப்படையிலான வகைப்பாடு

முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் பிஹி இரண்டும் இ.:ப்ராதாக வருவதானது 4 அமைப்புக்களில் இடம்பெற்று வரும் :-

01. முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் பிஹி இரண்டும் ஒற்றையாக (مطلق - مفرد) வருதல்.

تغرها كالدرا : அவளது பற்கள் முத்துப் போன்றவை

அவளது பற்கள் (முஷப்பஹ்) - மு.:ப்ரத் முத்லக்

முத்து (முஷப்பஹ் பிஹி) - மு.:ப்ரத் முத்லக்

02. முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் பிஹி இரண்டும் இணைப்புச் சொல்லாக (مفرد - مقيد) வருதல்.

الساعي بغير طائل كالراقم على الماء : இலக்கின்றி முயற்சிப்பவன் நீரின் மேல் எழுதுபவனைப் போன்றவன்.

இலக்கின்றி முயற்சிப்பவன் (முஷப்பஹ்) - மு.:ப்ரத் முகய்யத்

நீரின் மேல் எழுதுபவன் (முஷப்பஹ் பிஹி) - மு.:ப்ரத் முகய்யத்

03. முஷப்பஹ் ஒற்றையாகவும் (مطلق - مفرد), முஷப்பஹ் பிஹி இணைப்புச் சொல்லாகவும் (مفرد - مقيد) வருதல்.

تغرها كالؤلؤ المنظوم : அவளது பற்கள் கோர்க்கப்பட்ட முத்துக்களைப் போன்றன.

அவளது பற்கள் (முஷப்பஹ்) - மு.:ப்ரத் முத்லக்

கோர்க்கப்பட்ட முத்துக்கள் (முஷப்பஹ் பிஹி) - மு.:ப்ரத் முகய்யத்

04. முஷப்பஹ் இணைப்புச் சொல்லாகவும் (مفرد - مقيد), முஷப்பஹ் பிஹி ஒற்றையாகவும் (مطلق - مفرد) வருதல்.

الساعي بغير طائل كالراسب : இலக்கின்றி முயற்சிப்பவன் தோல்வி அடைந்தவனைப் போலாவான்.

இலக்கின்றி முயற்சிப்பவன் (முஷப்பஹ்) – மு.:ப்ரத் முகய்யத்

தோல்வி அடைந்தவன் (முஷப்பஹ் பிஹி) - மு.:ப்ரத் முத்லக்

முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் பிஹி இரண்டும் தர்கீபாக வருவதானது 3 அமைப்புக்களில் இடம்பெற்று வரும் :-

01. முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் பிஹி இரண்டும் வசன அமைப்பில் (மர்க) வருதல்.

العلم يرفرف على السارية كأمواج بحر متلاطمة : ஒன்றோடொன்று மோதிக் கொள்கின்ற கடலலை போல கம்பத்தில் கொடி அசைந்து கொண்டிருக்கிறது.

கம்பத்தில் கொடி அசைந்து கொண்டிருக்கிறது (முஷப்பஹ்) – முரக்கப்

ஒன்றோடொன்று மோதிக் கொள்கின்ற கடலலை (முஷப்பஹ் பிஹி) – முரக்கப்

02. முஷப்பஹ் ஒற்றையாகவும் (மஃ) , முஷப்பஹ் பிஹி வசன அமைப்பிலும் (மர்க) வருதல்.

كأن السيارة شهاب يندفع بين النجوم : நட்சத்திரங்களுக்கு மத்தியில் வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கும் எரிகற்களைப் போல வாகனம் இருக்கிறது.

வாகனம் (முஷப்பஹ்) - மு.:ப்ரத்

நட்சத்திரங்களுக்கு மத்தியில் வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கும் எரிகற்கள் (முஷப்பஹ் பிஹி) – முரக்கப்

03. முஷப்பஹ் வசன அமைப்பிலும் (மர்க), முஷப்பஹ் பிஹி ஒற்றையாகவும் (மஃ) வருதல்.

الغضب يتفجر في وجهه كالبركان : அவரது முகத்தில் கோபம் எரிமலை போல வெளிப்பட்டது.

அவரது முகத்தில் வெளிப்பட்ட கோபம் (முஷப்பஹ்) – முரக்கப்

எரிமலை (முஷப்பஹ் பிஹி) - மு.:ப்ரத்

முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் பிஹி என்பன வெளிப்படையாக, மறைமுகமாக வருகின்றதென்ற அடிப்படையிலான வகைப்பாடு

ஒரு வசனத்தில் முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் பிஹி ஆகிய இரு கூறுகளையும் வெளிப்படையாக விளங்கிக் கொள்ள முடியுமாக இருந்தால் அது தஷ்பீஹ் ஸரீஹ் (التشبيه الصريح) என அழைக்கப்படுகின்றது.

فائز كالأسد في الشجاعة

குறித்த வசன அமைப்பில் அவையிரண்டும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத அமைப்பில் காணப்படும் அதேவேளை அந்த வசனத்துடைய அமைப்பை வைத்தே புரிந்து கொள்ள வேண்டிய அமைப்பிலும் காணப்படும் தஷ்பீஹானது தஷ்பீஹ் ழிம்னி (ضمني) என அழைக்கப்படுகிறது.

من يهن يسهل الهوانُ عليه ما لجرح بميت إيلام
(إن الذي اعتاد الهوان لا يبالي به كالميت الذي يتألم بالجرح)

அவமானங்களுக்கு பழக்கப்பட்ட மனிதனை அவமானப்படுத்துவது, இறந்து போன மனிதனை காயப்படுத்துவது போன்றாகும். (இறந்த பாம்பை அடிப்பது போல) (عد فارح)

(۲۰۱۹)

அடிப்படையில் ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளுடன் ஒப்பிடும் போது, ஒப்பிடும் பொருள் முஷப்பஹ் பிஹி (مشبه به) ஆனது ஒப்பிடப்படும் பொருளை விட (مشبه) கூடிய செழுமையுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் சில போது இந்த அடிப்படை விதிக்கு மாற்றமாகவும் இந்த எண்ணக்கரு அமைய வாய்ப்புண்டு. அத்தகைய நிலைக்கு தஷ்பீஹ் மக்லூப் (التشبيه المقلوب) என அழைக்கப்படுகின்றது. அதாவது முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் பிஹியாக மாற்றப்பட்டு ஒப்பிடுவதாகும். (قاسم & ديب, 2003)

شعر منال كسواد الليل - மனாலின் கூந்தல் இரவின் கருமை போன்றது.

سواد الليل كشعر منال - இரவின் கருமையானது மனாலின் கூந்தலை போன்றது.

பொதுத் தன்மை (وجه الشبه) அடிப்படையிலான வகைப்பாடுகள்

வகை 1

01) தஷ்பீஹ் ஆனது ஒரு பொதுத்தன்மையினைக் கொண்டதாக அமையப்பெற்று வரும் போது முஃப்ரத் என அழைக்கப்படுகின்றது.

وجه سمية كالبدر في الضياء - சுமையாவின் முகம் சந்திரனைப் போல பிரகாசமானது.

இந்த வசனத்தில் சுமையா, சந்திரன் ஆகிய இரு கூறுகளுக்குமான பொதுத் தன்மையாக ضياء என்ற ஒற்றைப் பண்பு இடம்பெற்று வந்துள்ளது.

02) தஷ்பீஹ் ஆனது பல பொதுத்தன்மைகளைக் கொண்டதாக அல்லது பல பொதுத்தன்மைகளில் இருந்து பெறப்பட்ட ஒரு வடிவமாக அமையப்பெற்று வரும் போது தம்ஸீலி (تمثيلي) என அழைக்கப்படுகின்றது.

انت مثل الورد في اللون والنسيم - நீ (பெண்ணே) நிறத்திலும், சுவாசத்திலும், காற்றிலும் ரோஜாவிற்கு ஒப்பானவள்.

இங்கு பொதுத்தன்மையானது نسيم இول என பலதாக அமைந்திருக்கின்றது.

வகை 2

01. குறித்த ஒரு வசனத்தில் வஜ்ஹுஷ் ஷிப்ஹானது (وجه الشبه) வெளிப்படையாக குறிப்பிடப்பட்டு வரும் போது, அது தஷ்பீஹ் மு.:பஸ்ஸல் (التشبيه المفصل) என அழைக்கப்படுகின்றது.

محمد كالبحر في الجود

02. குறித்த வசனத்தில் வஜ்ஹுஷ் ஷிப்ஹானது (وجه الشبه) குறிப்பிடப்படாத போது, அது தஷ்பீஹ் முஜ்மல் (التشبيه المجمل) என அழைக்கப்படுகின்றது.

محمد كالبحر

உவமை உருபு (أداة التشبيه) அடிப்படையிலான வகைப்பாடுகள்

نوع التشبيه	أداة التشبيه	وجه الشبه	المشبه به	المشبه	المثال
التشبيه المرسل	كاف	الشجاعة	الأسد	محمد	محمد كالأسد في الشجاعة
التشبيه المؤكد	السباحة	بحر	إبراهيم	إبراهيم بحر في السباحة
التشبيه البليغ	سفينة الصحراء	الجمل	الجمل سفينة الصحراء

Table: 02

உவமை உருபு இடம்பெற்று வருகின்ற போது அதற்கு தஷ்பீஹ் முர்ஸல் (உதாரணம் 01) எனவும் உவமை உருபு இடம்பெறாதது தஷ்பீஹ் முஅக்கத் (உதாரணம் 02) எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. உவமை உருபும் பொதுத்தன்மையும் இல்லாது பிரதான இரு கூறுகளான முஷப்பஹ் மற்றும் முஷப்பஹ் பிஹி ஆகியன மாத்திரம் இடம்பெற்று வருகின்ற போது அது தஷ்பீஹ் பல்க் (உதாரணம் 03) என அழைக்கப்படுவதுடன் இலக்கியச் செழுமை நிறைந்த தஷ்பீஹாகவும் (التشبيه البليغ - அதி ஒப்புவமை கொண்ட உவமை) கருதப்படுகின்றது. ஏனெனில் அங்கு முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் பிஹி இரண்டுமே ஒன்றாக உருவகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு வசனத்தில் தஷ்பீஹின் நான்கு கூறுகளும் குறிப்பிடப்பட்டு வருகின்ற தஷ்பீஹ், பலவீனமான தஷ்பீஹ் (تشبيه ضعيف) என அழைக்கப்படுகிறது. அதே சமயம் வஜ்ஹுஷ் ஷிப்ஹ் (وجه الشبه) கூறப்பட்டு அதாதுத் ஷிப்ஹ் (أداة الشبه) இடம்பெறாத அல்லது அதாதுத் ஷிப்ஹ் (أداة الشبه) கூறப்பட்டு வஜ்ஹுஷ் ஷிப்ஹ்

(وجه الشب) இடம்பெறாத வசன அமைப்பை அத்தஷ்பீஹூல் வஸீத் (التشبيہ الوسيط) – சாதாரண தஷ்பீஹூ) என அழைக்கப்படுகிறது. (مسألة & بيب, 2003)

ஆ) தமிழ் மொழியில் காணப்படும் உவமை அணி:

உவமை அணி பத விளக்கம்:

எழுத்து இலக்கணம், சொல் இலக்கணம், பொருள் இலக்கணம், யாப்பு இலக்கணம், மற்றும் அணி இலக்கணம் என ஐவகை இலக்கணங்கள் தமிழ்மொழியில் காணப்படுகின்றன. முதலிரண்டும் மொழிக்கு அமைந்த அடிப்படை இலக்கணங்கள் ஆகும். அவை இரண்டையும் அறிந்தாலே தவிர, ஒரு மொழியைப் புரிந்து கொள்ளுதல் இயலாது. அடுத்து வரும் மூவகை இலக்கணங்களும், இலக்கியத்திற்கு அமைந்த இலக்கணங்கள் ஆகும். இம்முன்றினையும் அறிந்தால்தான் ஒரு மொழியில் உள்ள இலக்கியங்களைப் படித்துச் சுவைக்க முடியும். அணி என்ற பதமானது அழகு, நகை மற்றும் அலங்காரம் ஆகிய பொருள்களைக் கொண்ட ஒரு சொல்லாகும். சொல்லாலும் பொருளாலும் அழகுபட எடுத்துரைப்பது அணி இலக்கண இயல்பாகும். வடமொழியில் அணியை, அலங்காரம் என்று கூறுவர். (தொல்காப்பியனார், 1996)

அணி இலக்கணத்தை பொதுவணியியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல் என மூன்று பகுதிகளாகத் தண்டியலங்கார நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (தண்டியாசிரியர், 1997) பொதுவணியியலானது செய்யுளில் இடம்பெறும் அணிகள் குறித்த பொதுவான இலக்கணத்தைக் கொண்டதாகும். பொருளணியியலானது தன்மை அணி, உவமை அணி, உருவக அணி முதலான பொருள் அடிப்படையிலான பல அணிகளை எடுத்துக் காட்டுடன் விபரிக்கின்றது. சொல்லணியியலானது மடக்கணி, சித்திரக்கவி என்னும் சொல் அடிப்படையிலான இரண்டு அணிகளை விவரிக்கும் பகுதியாகும். தெரியாத பொருள்களைப் பற்றித் தெரிவிக்க, தெரிந்த பொருள்களை உவமையாகக் கூறுவது தமிழ் மரபாகும். தெரிந்த பொருள்களைப் பற்றி எடுத்துரைக்கும்போதும் நயம்பட உரைக்கும் நிலையில், உவமை பிற்காலத்தில் பயன்படலானது. உவமை அணியே பொருளணிகளில் தலைமையானதாகும். காலப்போக்கில் உவமை அணியிலிருந்து உருவகம், வேற்றுமை, ஒட்டணி முதலிய பல அணிகள் தோன்றின. இதனால் உவமை அணியைத் “தாய் அணி” என்று கூறுவர். ஒரு பொருளுக்கும் மற்றொரு பொருளுக்கும் இடையே உள்ள ஒப்புமையை எடுத்துக் கூறுவது உவமை அணி ஆகும். பல பொருள்களுக்கு இடையே உள்ள ஒப்புமையும் காட்டப்படலாம். பொருள்களுக்கு இடையே உள்ள பண்பு ஒப்புமை, தொழில் ஒப்புமை, பயன் ஒப்புமை ஆகியவை காரணமாக உவமை அமைய முடிகிறது.

உவமை அணியின் பகுதிகள்

உவமை அணியில் உவமை அல்லது உவமானம், பொருள் அல்லது உவமேயம், ஒத்த பண்பு, உவமை உருபு ஆகிய நான்கு உறுப்புகள் அமையப்பெற்று வருகின்றன. உவமானம், புலவர் விளக்கிக் கூறக் கருதும் விடயம் “பொருள்” அல்லது “உவமேயம்” எனப்படுகின்றது. அப்பொருளை விளக்கவோ அழகுபடுத்தவோ அவர் இயைத்துக் கூறும் மற்றொரு பொருள்

“உவமை” அல்லது “உவமானம்” எனப்படும். உதாரணமாக, “தாமரை போன்ற முகம்” இங்குப் புலவர் விளக்கக் கருதிய பொருளான முகம் உவமேயமாகவும், முகத்தை விளக்குவதற்காக அதனோடு அவர் இயைத்துக் கூறும் பொருளான “தாமரை” உவமானமாகவும் இடம்பெற்றுள்ளது. உவமேயத்துக்கும் உவமானத்துக்கும் பொதுவாக உள்ள இயல்பைப் புலவர் சுட்டிக் காட்டியிருப்பார். இதுவே “ஒத்த பண்பு” எனப்படுகின்றது. (தண்டியாசிரியர், 1997) உதாரணமாக, “பவளம் போலும் செவ்வாய்” இங்கு வாய்க்கும், பவளத்துக்கும் ஒத்த தன்மையாகிய “செம்மை” (செம்மை-வாய்) சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. உவமானத்தையும், உவமேயத்தையும் இணைக்கும் உருபுகள் உவமை உருபுகள் எனப்படுகின்றன. ஒப்புமைப்படுத்துவதற்காக போன்ற என்ற பொருள் தரும் சகல சொற்களும் உவமை உருபுகள் எனப்படும். உதாரணமாக போல, போன்ற, ஒப்பு, உடைய, புரைய, மான, நிகர்த்த, அன்ன, அற்றே, அனைய, உறழ ஆகிய உருபுகளைக் குறிப்பிடலாம்.

உவமை அணியின் வகைகள்

தமிழ் மொழியில் காணப்படுகின்ற உவமை அணிகள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. (தண்டியாசிரியர், 1997)

உவமை மற்றும் பொருள் அடிப்படையிலான வகைப்பாடு

01. இதரவிதர உவமை - பொருளாகக் கூறப்பட்டது சில சமயம் உவமையாகவும், உவமையானது சில சமயம் பொருளாகவும் மாறி மாறி ஒரு தொடர்ச்சியாக வருவதாகும்.

தாமரை போல் மலரும் நும் முகம் நும் முகம் போல் தாமரையும் செவ்வி தரும்.

(உனது முகமோ தாமரை போல மலர்ந்து காணப்படுகிறது, அத்தாமரை மலரோ அழகுடைய உமது முகத்தினை ஒத்திருக்கிறது).

இங்கு தாமரை என்பது உவமானமாகவும், உவமேயமாகவும், முகம் என்பது உவமேயமாகவும், உவமானமாகவும் அமைந்துள்ளது.

02. உண்மை உவமை - ஒரு பொருளுக்கு வேறொரு பொருளை உவமையாகக் கூறி பின்னர் அதனை மறுத்து குறித்த பொருளையே மீண்டும் கூறுவதாகும்.

உனது முகம் தாமரை போன்றது, இல்லை முகமே ஆகும்.

இங்கு தாமரை என்பது பெண்ணின் முகத்துக்கு உவமையாகக் காட்டப்பட்டது. பின்னர் அது மறுக்கப்பட்டு முகம் என்றே காட்டப்பட்டதால் உண்மை உவமையாகி விடுகின்றது.

03. பொது நீங்கு உவமை - ஒரு பொருளுக்கு உவமையைக் கூறிப் பின்பு அதனை மறுத்து விட்டு, மீண்டும் அந்தப் பொருளையே தனக்குத் தானே உவமையாகக் கூறுவது பொது நீங்கு உவமை எனப்படும். (உண்மை உவமை என்பது உவமையைக் கூறிப் பின்பு மறுத்து

அது பொருள்தான் எனக்கூறுவதாகும். ஆனால் இது, பொருளைக் கூறிய பின்பு மறுத்து அந்தப் பொருளையே தனக்குத் தானே உவமையாகக் கூறுவது)

உடலுக்குத் தேக்கும் உறுதிக்கு அதனின் திடமும் குறைதான்! தெளிந்து –

தொடர் உயர் ஏறும் உனக்குவமை நீயே நிறையென்று கூறுவேன் உள்ளம் குளிர்ந்து!.

பொருள் - தேக்கு மரத்தைப் போன்ற உடலும், அதன் திடமான தன்மையைப் போன்ற உறுதியும் என்று உன்னைக் கூறுவது குறைதான். உன் தெளிந்த அறிவால் தொடர்ந்து உயர்வுகளைத் தொட்டிடும் உனக்கு உவமை நீயே என்று நிறையோடு உள்ளம் குளிர்ந்து கூறிடுவேன்.

உடலுக்கு மரத்தையும், உறுதிக்கு அதன் திடத்தையும் உவமைக் கூறிப் பின்பு அது குறைதான் என்றும், ஒரு மரத்தினால் தெளிவான உயர்வுகளைப் பெற முடியாது என்ற காரணத்தினால் அதைவிட உனக்கு நீயே உவமை என்று கூறியதால் இது பொது நீங்கு உவமை ஆகியது.

04. மறுபொருள் உவமை - முன்னர் வைத்த பொருளுக்கு நிகரானதோர் பொருளை பின்னர் உவமையாகக் கூறுவதாகும்.

எனது சகோதரி தாய்க்கு ஒப்பானவள், தந்தைக்கு ஒப்பானவள்.

05. புகழ் உவமை - குறித்த ஒரு வசனத்தில் உவமையை புகழ்ந்து ஒப்பிடுவது புகழ்தல் உவமை எனப்படுகிறது.

பெண்ணே! உனது நெற்றி பெளர்ணமி தினத்து நிலவை ஒத்திருக்கிறது.

உவமை – நிலவு (பெளர்ணமி தினத்து)

06. நிந்தை உவமை - குறித்த ஒரு வசனத்தில் உவமையை இகழ்ந்து ஒப்பிடுவது நிந்தை உவமை எனப்படுகிறது.

சாந்தியின் வதனமோ வாடிய பூவை ஒத்திருந்தது

உவமை – பூ (வாடிய)

07. நியம உவமை - குறித்த ஒரு வசனத்தில் இந்தப் பொருளுக்கு இந்தப் பொருளே உவமையாகும். பிற பொருட்கள் உவமை ஆகாது என்ற துணிவுடன் பொருள் கொள்ள முடியுமான உவமையினை நியம உவமை எனலாம்.

மகரந்தங்கள் நிறைந்திருக்கும் தாமரை மலர் ஒன்றே உன் முகத்துக்கு நிகராகும்.

(முகத்துக்கு தாமரையே என உவமைப் பொருளானது தேற்றேகாரம் கொடுத்து

சிறப்பிக்கப்பட்டதால் நியம உவமை ஆகிவிட்டது).

08. அநியம உவமை - ஒரு குறித்த பாடலில் ஒரு பொருளுக்கென ஓர் உவமையை வரையறுத்துக் கூறிய பின், அந்த உவமைக்கு ஒத்த வேறொரு உவமையை குறிப்பிடுவது நியம உவமை எனப்படும்.

அத்தை மகள் பற்கள் முத்துக்கள் போன்றவை. அவை முத்துக்களை ஒத்த பவளங்களே.

09. ஐய உவமை - பொருளையும் அதற்கு காட்டப்படும் உவமையையும் உறுதியாகக் கூறாமல் இதுவோ அதுவோ என ஐயப்பாடு தோன்ற உரைப்பது ஐய உவமையாகும்.

இது பஞ்சா அல்லது கரங்களா?

அன்றோ அங்கு தெரியும் உருவம் பெண்ணா அல்லது பேயா?.

10. தெரிதரு தேற்ற உவமை - உவமையைக் கூறி பின் ஐயுற்ற நிலையில் இருந்து மாறிச் சில காரணங்களைக் கொண்டு இதுவே எனத் துணிந்து தெளிவது தெரிதரு தேற்ற உவமையாகும்.

கதிரவன் தோன்றும் காலைப் பொழுதில் தாமரை மலரும் குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனால் அதன் அழகு கெடக் குவியும் அவ்வழகிய சந்திரனும் களங்கத்தோடு காணப்படும். ஆதலால் என்னை மயக்கமடையச் செய்தது “பொன் போன்ற தேமலால் அழகு செய்யப்பட்டவளின் முகமே” ஆகும்.

11. இன்சொல் உவமை - ஒரு பொருளுக்கு அதனினும் சிறந்த ஒன்றை முதலில் உவமையாக்கிக் காட்ட வேண்டும். பின்னர் அவ் உவமையின் சிறப்பு, பொருளுக்கு ஒப்பாகுமே அன்றி உயர்வாகாது எனச் சமப்படுத்திக் கூறுவது இன்சொல் உவமை ஆகும்.

மலை போன்ற இரண்டு தோற்புஜங்களைக் கொண்டவனே! மலை போல் உறுதி எங்கிருக்குமோ! என்றாலும் மலைகள் உனது தோல்புஜங்களுக்கு ஒப்பானதே!.

12. அபூத உவமை : முன் இல்லாத ஒன்றை உவமையாக்கி உரைப்பது அபூத உவமை ஆகும். இதனை இல்பொருள் உவமை எனவும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

நீ காட்டும் அன்பு நிறையுலக நல்லோரின் நா காட்டும் இன்பத்தை நல்குதடி.

13. விபரீத உவமை - தொன்று தொட்டு உவமையாக வருவனவற்றை பொருளாகவும், பொருளாக வருவனவற்றை மாற்றி உரைப்பதுவே விபரீத உவமையாகும்.

புருவம் போல் வளைந்த வானவில்

கருமையான கூந்தலைப் போலிருக்கும் கார் மேகம்..

இங்கு தொன்று தொட்டு பெண்களின் கூந்தலுக்கு கார் மேகத்தையும், புருவத்துக்கு வானவில்லையும் உவமையாகக் கூறுவதே வழக்கமாகும். ஆனால் இங்கு அந்நிலை மாறி வந்துள்ளது.

14. இயம்புதல் வேட்கை உவமை - பாடலில் ஒரு பொருளை, வேறு சில உவமைகளைச் சொல்லி இந்த இந்த காரணங்களால் ஒப்பாகக் கூற என் மனது விரும்புகிறது என்று சொல்வது இயம்புதல் வேட்கை அணி ஆகும்.

பொன்னான இதழ்கள் உள்ள பூக்கள் பூப்பது போல உதடுகள் விரிவதாலும், இவளின் உதடுகளை மலர் என்றே எடுத்துச் சொல்ல எண்ணி என் மனமானது விரும்புகிறது.

15. பலபொருள் உவமை - இது ஒரு பொருளுக்கு பல பொருள்களை உவமையாகக் காட்டுவதை குறிக்கிறது.

அவளது கண்கள் வேல், கயல் போன்றன.

16. விகார உவமை - பாடலில் ஒரு பொருளின் உவமையை விகாரப்படுத்தி உவமிப்பது விகார உவமை ஆகும். விகாரம் என்பது ஓர் உவமையை நேரிடையாகக் கூறாமல் அதில் மறைந்துள்ள ஒன்றை மட்டும் எடுத்துக் கூறுவதாகும்.

கயலின் வடிவெடுத்துக் கண்கள் வரைந்தும்! வயலின் வளமுடல் வார்த்தும்! – அயனவன்

பொன்னில் நிறமெடுத்துப் பூசி மகிழ்ந்தானே, என்சொல்வேன் உன்னழகை இன்று!

பொருள் – நான்முகன், மீனின் வடிவத்தை எடுத்து உன்றன் கண்களை வரைந்து, வயலில் உள்ள செழுமையான வளத்தை எடுத்து உன் உடலை வார்த்து, பொன்னில் உள்ள நிறத்தை எடுத்து உன் மேனியில் பூசி நிறங்கொடுத்து அதைக்கண்டு அவனே மகிழ்ந்தானோ. இன்று உன் அழகை என்னவென்று சொல்வேன்.

மீனின் மேலுள்ள வடிவத்தையும், வயலில் உள்ள செழுமையையும், பொன்னில் உள்ள நிறத்தையும் மட்டுமே எடுத்து உவமித்து இருப்பதால் இது விகார உவமை ஆகியது.

17. உருவக அணி - உவமையாகின்ற பொருளுக்கும் (உவமானம்) உவமிக்கப்படும் (உவமேயம்) பொருளுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை நீக்கி, அவை இரண்டும் ஒன்றே என்னும் உள்ளுணர்வு தோன்றுமாறு ஒற்றுமைப் படுத்திக் கூறுவது உருவகம் என்னும் அணியாகும். அதாவது உவமேயத்தில் உவமானத்தை ஏற்றிக் கூறுதலாகும்.

மலர் கண் (உவமை) - கண் மலர் (உருவகம்)

18. மோக உவமை - பாடலில் ஒரு பொருளின் மேலுள்ள ஆசையால் (வேட்கையால்...) அப்பொருளையும் உவமையையும் மாற்றி மாற்றி மயக்கம் தோன்ற உவமிப்பது மோக உவமை ஆகும். (மோகம் – மயக்கம்)

நடன மயிலல்ல நங்கைதான்! தோகை உடையமயில் தான்! நங்கை உண்டோ!

தடங்கண்டே ஆடிடும் தாரகையே, ஆசைமன மோகத்தால் தேடினேன் கண்கள் திறந்து!.

பொருள் – நடனமாடிக் கொண்டிருப்பது மயில் கிடையாது. அது மங்கை தான். தோகை உடைய மயில்தான். மங்கை அல்ல. அழகிய நடனத்தைச் சரியாக ஆடுகின்ற நட்சத்திரம்

போன்று மின்னும் பெண்ணே. என்மனம் கொண்ட ஆசை மயக்கத்தால் என் கண்களைத் திறந்து மயிலோ மாதோ என்று தேடுகின்றேன்.

பாடலில் பொருள் நங்கை. உவமை மயில். நடனமாடுவது நங்கையா மயிலா என்று அறிய முடியாமல் மோகமுடன் சொல்வதால் இது “மோக உவமை” ஆகியது. மங்கைக்கு மயிலை உவமையாக கூறியதால் உவமையுமாகியது.

19. கூடா உவமை - பொருளுக்குப் பொருந்தாத தன்மை ஒன்றைப் பொருந்துவதாகக் கொண்டு அதனை ஒன்றுக்கு உவமையாக்கி உரைப்பது கூடா உவமை ஆகும்.

அழகான வளையல் அணிந்த பெண்ணே! உனது வார்த்தைகள் குளிர்ந்த நிலவிலிருந்து கொடிய நஞ்சு தோன்றியதைப் போல் அமைந்திருந்தது.

இங்கு சந்திரனில் இருந்து கொடிய நஞ்சு உருவாகுவதென்பது சாத்தியமில்லாத ஒன்றாகும்.

20. மாலை உவமை - பாடலில் ஒரு பொருளுக்குப் பல உவமைகள் தோன்றி, அவை ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்ந்து வந்து கடைசியில் பொருளைச் சொல்லி முடிப்பதாக வருவது மாலை உவமை ஆகும்.

செம்பொன் நிலம்போல் செழுமையதில் நீர்வளத்தை நம்பும் பசங்கொடிபோல் நன்கது கொம்பினைப் பற்றாகப் பிடித்துப் பயன்தருதல் போன்றதே கற்றோர் இடமிருக்கும் கல்வி!.

பொருள் – செம்மையான பொன் நிறைந்த நிலம்போல், செழிப்பான அதனுள் அமைந்த நீர்வளத்தை நம்பிடும் கொடி போல், அக்கொடியானது நன்கு படர்ந்து வளர அருகிலிருக்கும் கொம்பினைப் பற்றாகப் பிடித்துப் பயன் தருதல் போல நன்மைதரும் கற்றவர் இடத்தில் இருக்கும் கல்வி.

செம்பொன்போல் செழுமையும், நீர்வளத்தை நம்பும் பசுமையான கொடி போலும், அது அதன் அருகில் இருக்கும் கொம்பினைப் பற்றாகப் பிடிப்பது போல் என்று பாடலில் உவமையானது எங்கும் முற்றுப் பெறாமல் வந்து கடைசியில் கற்றோர் இடமிருக்கும் கல்வி என்று முடிந்துள்ளதால் இது மாலை உவமை ஆகியது.

21. இல்பொருள் உவமையணி - இது மறைபொருளில், இல்லாத ஒன்றை இருப்பது போல கற்பனை செய்து அதனை உவமையாகக் காட்டுவது.

அன்பகத்து இல்லா உயிர் வாழ்க்கை, வன்பால் கண் வற்றல் மரம் தளிர்ந்தற்று..

பொதுத்தன்மை அடிப்படையிலான வகைப்பாடு

வகை 01

அடிப்படையில் பொருள்களுக்கிடையே உள்ள பண்பு, தொழில் மற்றும் பயன் ஆகியன காரணமாகவே உவமை உருவாகிறது என தமிழ் மொழியியலாளர்கள் கூறுவர். இந்த

அடிப்படையில் மூவகை ஒப்புமைகள் தோற்றம் பெறுகின்றன. இதுவே தமிழ் மொழியில் பொதுத்தன்மை அடிப்படையிலான பிரதானமான வகைப்பாடாகும்.

Table: 03

வகை 02

இந்த வகைப்பாடானது ஒப்புமைத் தன்மை வெளிப்படையாக மற்றும் மறைமுகமாக அமைவதின் அடிப்படையிலானதாகும்.

01. விரி உவமை - உவமானத்துக்கும், உவமேயத்துக்கும் இடையிலான பண்பு, தொழில், பயன் பற்றிய ஒப்புமைத் தன்மை வெளிப்படையாக அமைந்து வருவதாகும்.

பால் போலும் இன்சொல். (அவள் பால் போன்ற இனிய சொற்களை பேசுபவள்)

(பொதுத்தன்மை - இனிய)

உவமை வகை	வரைவிலக்கணம்	உதாரணம்	பொதுத்தன்மை
பண்பு உவமையணி	ஒரு பொருளின் வடிவம், நிறம், சுவை, அளவு ஆகிய பண்புகள் காரணமாக அமையும்	1- குத்துப்பல், 2- பவளவாய், 3- கயல்விழி.	வடிவம் நிறம் அளவு
தொழில்உவமையணி	ஒரு பொருளின் தொழில் அல்லது செயல் காரணமாக அமையும் உவமையணியாகும்.	1- புலிமறவன் 2- குரங்குமனம்	புலியின் வீரம் தாவும் மனம்
பயன் உவமையணி	ஒரு பொருளால் கிடைக்கும் பயன் காரணமாக அமையும் உவமையணியாகும்.	1- மழைக்கை 2- கடற்கொடை	மழை போல பொழியும் (கொடுக்கும்) கை கடல் போன்று கொடை கொடுப்பவன்

02. தொகை உவமை - உவமானத்துக்கும், உவமேயத்துக்கும் இடையிலான பண்பு, தொழில், பயன் பற்றிய ஒப்புமைத் தன்மைகள் மறைந்து (தொக்கி) வருவதாகும்.

தாமரை போல் முகம் (தாமரை போன்ற மலர்ச்சியுடைய முகம்)

(பொதுத்தன்மை - மலர்ச்சி)

வகை 03

01. சமுச்சய உவமை - உவமிக்கப்படும் பொருள் உவமையோடு ஒரு பண்பில் மட்டும் ஒப்பாகாமல் பல பண்புகளில் ஒப்பாகி வருவதாகும்.

கலைமகள் தூர்கையின் தோள்கள் மூங்கிலைப் போன்று அளவாலும், வடிவாலும், பசுமை நிறத்தாலும் ஒப்பானவை.

(பொதுத்தன்மை - அளவு, வடிவு, பசுமை நிறம்)

உவமை உருபு அடிப்படையில் அமைந்த வகைப்பாடு

01. பலவயிற்போலி உவமை - பாடலில் ஒரு தொடர்மொழியில் உள்ள பல உவமைகள் வந்தாலும், ஒவ்வொரு உவமைதோறும் உவமைச் சொல்லானது தோன்றுமாறு பாடுவது பலவயிற் போலி உவமை ஆகும்.

வேல்போல்கூர் பார்வையும், வீணைபோல் மெல்லுடலும் சேல்போல் செழித்தவிரு கண்களும்! – நூல்போல் இடையும் அகமுடையாள் எள்பூப் போல் மூக்கும் விடையறியேன் இன்றிகர்க்கு வேறு!.

பொருள்: வேலைப்போன்ற கூர்மையான பார்வையும், வீணையைப் போல மெல்லிய உடலும், மீனைப்போன்ற செழுமையான இரு கண்களும், நூலைப் போன்ற சிறுத்த இடையும், என் அகத்துள் உள்ளவளின் எள்ளின் பூவைப்போன்ற சின்ன மூக்கும் இவைகளுக்கு நிகராக இவ்வுலகில் வேறு இருந்தால் அதை நான் அறிந்திருக்கவில்லை என்பதாம்.

பாடல் முழுவதும் வேலைப்போல, வீணைப்போல, மீனைப்போல, நூலைப்போல, எள்பூவைப்போல என்று உவமையின் உருபு விரிந்து வந்துள்ளதால் இது பலவயிற்போலி உவமை ஆகியது.

02. ஒருவயிற்போலி உவமை - ஒவ்வொரு உவமையிலும் உவமை உருபு இடம்பெறாது ஓரிடத்தில் மாத்திரம் போல என்ற சொல் இடம்பெற்று வருதல். ஒருவயிற்போலி உவமை உவமைதோறும் உவமைச்சொல் தோன்றாமல் ஓர் இடத்தில் மட்டும் உவமைச் சொல் தோன்ற அமைப்பது ஒருவயின் போலி உவமை ஆகும்.

நிழற்கோபம் மல்க நிறைமலர்ப்பூங் காயா சுழற்கலவ மேல்விரித்த தோகை - தழற்குலவு தீம்புகை ஊட்டும் செறிகுழலார் போலும்கார் யாம்பிரிந்தோர்க் (கு) என்னாம் இனி.

பொருள்: காயாம்பூ மர நிழலிடத்து இந்திரக்கோப பூச்சிகள் செறிந்து காணப்படும். அவ்அழகினை உடைய காயா மலர்கள் நிறைந்த சூழலில் தன் தோகையை விரித்து மயில் ஆடும். அக்காட்சி, தீயின்கண் தோன்றிய மணம் மிக்க புகையினை ஊட்டும் செறிந்த கூந்தலினை உடைய பெண்களைப்போல் தோன்றும். அப்பெண்களின் கூந்தலைப் போன்றது கார்காலம் . இக்காலத்தில் என்னைப் பிரிந்து சென்றவர்க்கு இனி என்ன ஆகுமோ?..

03. எடுத்துக்காட்டு உவமை - உவமானமும் உவமேயமும் தனித்தனி வாக்கியங்களாக அமைந்து அவற்றிற்கு இடையே உவமை உருபு மறைந்து வருவதாகும்.

மணற்கேணியில் தோன்றிய அளவிற்கு நீர் ஊறும். மனிதர்கள் கற்கும் அளவிற்கு ஏற்ப அறிவு பெருகும் என்பதாகும்.

04. உவமைத் தொகை - வெளிப்படையாகத் தெரியாத உவமை உருபுகள் உவமைத் தொகை எனப்படும்.

கயல்விழி (கயல் போல விழி)

மதிமுகம் (மதி போன்ற முகம்)

அரபு, தமிழ் மொழிகளில் காணப்படும் உவமை அணிகளுக்கிடையிலான ஒப்பீடு:

“அரபு, தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் உவமை அணிகளுக்கு மத்தியில் காணப்படும் ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை கண்டறிதல்” என்ற ஆய்வின் இரண்டாம் நோக்கத்தினை அடையும் நோக்கில் பின்வருமாறு ஒப்பீடு செய்யப்படுகிறது.

அரபு மொழியிலுள்ள தஷ்பீஹ் என்ற எண்ணக்கருவுக்கும், தமிழ் மொழியிலுள்ள உவமையணி என்ற எண்ணக்கருவுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமைகள் பின்வருமாறு பகுப்பாய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்

العربية

சொல்ல எடுத்துக் கொண்ட பொருளை வேறு ஒரு பொருளுடனோ அல்லது பல பொருளுடனோ அப்பொருளின் பண்பு, தொழில், பயன் என்பவற்றை காரணமாகக் கொண்டு இயைபுபடுத்தி இரு பொருள்களுக்கும் இடையே உள்ள ஒப்புமை புலப்படும்படி பாடுவது உவமை அணியாகும்.

التعريف: إلحاق أمر بأمر في صفة مشتركة بينهما بإحدى

أدوات التشبيه

பொதுத்தன்மையானது பண்பு, தொழில், பயன் என்ற மூன்று அம்சங்களில் ஒரு தன்மையினை உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும் என்பது தமிழ்மொழியின் எதிர்பார்ப்பாகும். அரபு மொழியில் அத்தகைய நிபந்தனைகள் குறிப்பிடப்படவில்லை.

உவமேயம், உவமானம், உவமை உருபு

المشبه، المشبه به، أداة التشبيه، وجه الشبه

பொதுத்தன்மை

அரபு மொழியில் தஷ்பிஹின் கூறுகளை தவிர்கமுடியாத அடிப்படையான கூறுகள், தவிர்க்க முடியாத கூறுகள் என வேறுபடுத்தி நோக்கப்படுகின்றது. ஆனால் தமிழ் மொழியில் அத்தகைய வேறுபாடு கோட்பாட்டு வடிவில் பேசப்படவில்லை. எனினும் தமிழ் மொழியில் உவமானம் தொடர்பான வகைப்படுத்தலின் போது சில உவமை உறுப்புக்கள் நீக்கப்பட்டு வருவதானது குறித்த வேறுபாடானது இம்மொழியிலும் இடம்பெறுகின்றது என்பதனையும் அறிய முடிகிறது.

இரண்டு மொழிகளிலும் முஷப்பஹ் பிஹி (உவமை) ஆனது பண்பால் முஷப்பஹை (உவமேயம்) விட பலமானதாக இருக்கவேண்டுமென குறிப்பிடப்படுகிறது.

இரண்டு மொழிகளிலும் பொதுத்தன்மை மற்றும் உவமை உருபு குறிப்பிடப்படும் குறிப்பிடப்படாமலும் இடம்பெற்றுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது

போல, போன்ற, ஒப்ப, அன்ன, நிகர்த்த مَثَلٌ, شَبَّهٌ, مَثَلٌ, مَثَلٌ, قَرْنٌ, مَضَارِعٌ, الْكَافِ, كَأَنَّ

அரபு மொழியில் உவமை உருபுகள் (அதாதுஷ் தஷ்பீஹ்) எழுத்துக்கள், பெயர்சொற்கள், வினைச்சொற்கள் என வகைப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் கூட, தமிழில் இது குறித்து பேசப்படாத போதிலும் அத்தகைய உருபு அமைப்புக்களை காணமுடிகிறது.

Table: 04

தமிழ் மொழியில் உவமை அணியானது பல்வேறு நோக்குகளில் அதிகமான வகைப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளதுடன், அரபு மொழியில் உவமை அணிக்ரூப வகைப்பாடுகள் ஒப்பீட்டளவில் குறைவாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையில், இதரவிதர உவமை, உண்மை உவமை, மறுபொருள் உவமை, புகழ் உவமை, நிந்தை உவமை, நியம உவமை, அநியம உவமை, ஐய உவமை, தெரிதரு தேற்ற உவமை, இன்சொல் உவமை, இயம்புதல் வேட்கை உவமை, விகார உவமை, மோக உவமை, அபூத உவமை மற்றும் பலவயிற்போலி உவமை ஆகிய உவமை அணிகளானது தமிழ் மொழிக்கே உரிய வகைகளாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பினும், அத்தகைய உவமைகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற வசனங்களை அரபு மொழியிலும் வடிவமைக்க முடியுமான இயலுமை காணப்படுகின்றது.

இரு மொழிகளும் இடம்பெற்றுள்ள ஒத்த உவமை வகைகளை பின்வருமாறு கண்டறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

தமிழ்	அரபு
<p>விரி உவமை: உவமானத்துக்கும், உவமேயத்துக்கும் இடையிலான பண்பு, தொழில், பயன் பற்றிய ஒப்புமைத் தன்மை வெளிப்படையாக அமைந்து வருவதாகும்.</p>	<p>التشبيه المفصل: குறித்த ஒரு வசனத்தில் (وجه الشبه) வஜ்ஹுஷ் ஷபஹானது வெளிப்படையாக குறிப்பிடப்பட்டு வரும் போது, அது தஷ்பீஹ் மு.பஸ்ஸல் என அழைக்கப்படுகின்றது.</p>

தொகை உவமை: உவமானத்துக்கும், **التشبيه المجمل:** குறித்த வசனத்தில் வஜ்ஹுஷ் உவமேயத்துக்கும் இடையிலான பண்பு, வஜ்ஹானது (وجه الشبه) குறிப்பிடப்படாத தொழில், பயன் பற்றிய ஒப்புமைத் போது, அது தஷ்பீஹ் முஜ்மல் என தன்மைகள் மறைந்து (தொக்கி) அழைக்கப்படுகின்றது வருவதாகும்

சமுச்சய உவமை: உவமிக்கப்படும் பொருள் **تشبيه تمثيلي:** தஷ்பீஹ் ஆனது பல உவமையோடு ஒரு பண்பில் மட்டும் பொதுத்தன்மைகளைக் கொண்டதாக ஒப்பாகாமல் பல பண்புகளில் ஒப்பாகி அல்லது பல பொதுத்தன்மைகளில் இருந்து வருவதாகும் பெறப்பட்ட ஒரு வடிவமாக அமையப்பெற்று வரும் போது தஷ்பீஹ் தம்ஸீலி என அழைக்கப்படுகின்றது.

எடுத்துக்காட்டு உவமை: உவமானமும் **تشبيه ضمني:** குறித்த வசன அமைப்பில் உவமேயமும் தனித்தனி வாக்கியங்களாக அவையிரண்டும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் அமைந்து அவற்றிற்கு இடையே உவமை இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத உருபு மறைந்து வருவதாகும் அமைப்பில் காணப்படும் அதேவேளை அந்த வசனத்துடைய அமைப்பை வைத்தே புரிந்து கொள்ள வேண்டிய அமைப்பிலும் காணப்படும் தஷ்பீஹானது தஷ்பீஹ் ழிம்னி என அழைக்கப்படுகிறது.

உவமைத் தொகை: வெளிப்படையாகத் **التشبيه المؤكد:** ஒரு வசனத்தில் குறித்த தெரியாத உவமை உருபுகள் உவமைத் உவமை உருபு இடம்பெறாது வருகின்ற போது அது தஷ்பீஹ் முஅக்கத் என தொகை எனப்படும். அழைக்கப்படுகின்றது

ஒருவயிற்போலி உவமை: ஒவ்வொரு **التشبيه المرسل:** ஒரு வசனத்தில் இரு உவமையிலும் உவமை உருபு இடம்பெறாது அடிப்படையான கூறுகளுடன் உவமை ஒரிடத்தில் மாத்திரம் போல என்ற சொல் உருபு இடம்பெற்று வருகின்ற போது இடம்பெற்று வருதல். ஒருவயிற்போலி அதற்கு தஷ்பீஹ் முர்ஸல் என உவமை உவமைதோறும் உவமைச்சொல் அழைக்கப்படுகின்றது தோன்றாமல் ஓர் இடத்தில் மட்டும் உவமைச் சொல் தோன்ற அமைப்பது ஒருவயின் போலி உவமை ஆகும்.

விபரீத உவமை: தொன்று தொட்டு **مقلوب تشبيه:** முஷப்பஹ், முஷப்பஹ் உவமையாக வருவனவற்றை பிஹியாக மாற்றப்பட்டு ஒப்பிடுவதாகும். பொருளாகவும், பொருளாக வருவனவற்றை மாற்றி உரைப்பதுவே விபரீத உவமையாகும்.

பலபொருள் உவமை: இது ஒரு பொருளுக்கு **تثبيته الجمع:** இது ஒரு முஷப்பஹ், பல பல பொருள்களை உவமையாகக் முஷப்பஹ் பிஹியினை உவமையாகக் காட்டுவதை குறிக்கிறது. காட்டுவதை குறிக்கிறது

உருவக அணி: உவமையாகின்ற **تشبيه بليغ:** ஒரு வசனத்தில் உவமை உருபும் பொருளுக்கும் (உவமானம்) உவமிக்கப்படும் பொதுத்தன்மையும் இல்லாது பிரதான இரு (உவமேயம்) பொருளுக்கும் இடையிலான கூறுகளான முஷப்பஹ் மற்றும் முஷப்பஹ் வேறுபாட்டை நீக்கி, அவை இரண்டும் பிஹி ஆகியன மாத்திரம் இடம்பெற்று ஒன்றே என்னும் உள்ளுணர்வு தோன்றுமாறு வருகின்ற போது அது தஷ்பீஹ் பலீக் என ஒற்றுமைப் படுத்திக் கூறுவது உருவகம் அழைக்கப்படுகின்றது என்னும் அணியாகும். அதாவது உவமேயத்தில் உவமானத்தை ஏற்றிக் கூறுதல்.

Table: 05

எனவே உவமை அணி என்பது அரபு மொழியிலும், தமிழ் மொழியிலும் பெரும்பாலான பகுதிகளில் உடன்பட்டும், மேற்குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில் வேற்றுமைப்பட்டும் வருகிறது. அரபு மொழியில் இல்முல் பலாகா என்ற கலையானது அரபு மொழி இலக்கியத்தை மையப்படுத்தியதாகவே கற்பிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறே தமிழ் மொழியிலும் அணி இலக்கணமானது இலக்கியத்துக்கு அமைந்த இலக்கணமாகவே நோக்கப்படுகிறது. எனவே இல்முல் பலாகா என்ற கலையானது தமிழ் மொழியின் அணி இலக்கணத்துக்கு ஒப்பான ஒரு கலையே என்பது ஆய்வின் கண்டறிதலாகும்.

அரபு மொழியில் காணப்படுகின்ற இல்முல் பலாகா கலையானது இல்முல் மஆனி, இல்முல் பயான், இல்முல் பதீ. என பிரதான மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்படுவதைப் போல தமிழ் மொழியில் அணி இலக்கணமானது பொதுவணியியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல் என பிரதான மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த பிரிவு வகைப்பாடும் இவற்றின் உள்ளடக்கங்களும் இரு மொழிகளிலும் பெரும்பாலான பகுதிகளில் உடன்பட்டு வருகிறது. அந்த வகையில் இல்முல் பயான் என்ற கலையில் பிரதானமாக ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகின்ற தஷ்பீஹ் (التشبيه) என்ற எண்ணக்கரு, தமிழ் மொழியில் பொருளணியியலில் பிரதானமாக ஆராயப்படுகின்ற உவமையணி என்ற கருத்தியலுக்கு

ஒப்பான எண்ணக்கருவாகும் என்பது ஆய்வின் பிரிதொரு கண்டறிதலாகும். மேற்குறித்த இக்கருத்தியல் ஒப்பீடு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் போல, இல்முல் பலாகாவின் ஏனைய பகுதிகளும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். இவ்வாய்வு இடைவெளியை இத்துறை சார்ந்தவர்கள் மேற்கொள்ள முன்வர வேண்டுமென்பது ஆய்வாளர்களது எதிர்ப்பார்ப்பாகும்.

9. முடிவுரை

ஒரு மொழியின் அழகை புலப்படுத்துவது அணி இலக்கணமாகும். அணி இலக்கணத்தை திறன்படக் கற்பது குறித்த மொழியில் பேசவும், எழுதவும், பாண்டித்தியம் பெறவும் வழிவகுக்கின்றது. அணி இலக்கணம் ஏனைய இலக்கணங்கள் போலன்றி பல்வேறு மொழிகளுக்கும் பொதுவான ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. அதன் ஒரு அம்சமான உவமை அணி என்பது பொதுவாக எல்லா மொழிகளிலும் காணப்படும் ஒரு அணியிலக்கணமாகும். அந்த வகையில் இரு மொழிகளிலுள்ள உவமை அணிகளை ஒப்பிட்டு அதன் ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை இனங்கண்டு கற்பது, குறித்த மொழிகளை முறையாக விளங்கிக் கற்கவும், கற்பிக்கவும், மொழிபெயர்ப்புச் செய்யவும் வழி அமைத்துத் தரும் என்ற வகையில் அரபு, தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் காணப்படும் உவமை அணிகள் பெரும்பாலான இடங்களில் உடன்பட்டும் ஒரு சில இடங்களில் தத்தமது மொழிக்குரிய தனித்தன்மையுடன் வேறுபட்டும் நிற்பதை கண்டறியமுடிந்தது. அரபு, தமிழ் ஆகிய இரு மொழி படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உவமை அணி தொடர்பான கருத்தியல்களை இலகுவாக விளங்க இந்த ஆய்வு உதவியாகவும், முன்னோடியாகவும் அமையும் என்பது ஆய்வாளர்களது எதிர்ப்பார்ப்பாகும்.

10. பரிந்துரைகள்:

1. அரபு மற்றும் தமிழ் மொழிகளுக்கிடையிலான அணி இலக்கணத்துடன் தொடர்புடைய கருத்தியல்களை ஒப்பீடு ரீதியாக ஆய்வுக்குட்படுத்த வேண்டிய ஆய்வு இடைவெளியை நிறப்புவதற்கான ஓர் முயற்சியான இவ்வாய்வு அதனது ஏனைய கருத்தியல்களை ஒப்பீடு செய்வதற்கு ஒரு மாதிரியை அறிமுகப்படுத்துகிறது. அதன் மூலமாக பிற்பட்ட காலங்களில் இது சார் ஒப்பீடு ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டுமென எதிர்ப்பார்க்கின்றது.
2. இவ்வாய்வானது, அறபு மொழியை கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்கள் இரு மொழிகளிலும் காணப்படுகின்ற உவமை அணி சார் இலக்கணங்களை ஒப்பீடு ரீதியாக அணுகுவதற்கான ஒரு பொறிமுறையை தங்களது பாடத்திட்டங்களில் உள்வாங்கிக் கொள்ள அது சார் சமூகத்தை வேண்டுகிறது.
3. தமிழ் மற்றும் அரபு மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளில் ஈடுபடுவோர், உவமை அணி சார் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை ஒப்பிட்டு பயிற்சி பெற்று மொழிப்புலமையையும் மொழிபெயர்ப்புத் திறனையும் விருத்தி செய்து கொள்ள ஆவண செய்தல் வேண்டும் எனவும் இவ்வாய்வு பரிந்துரைக்கிறது.

11. உசாத்துணைகள் :

Dan, L. C., & John, M. K. (2001). *Literal Bases for Metaphor and Simile. Taylor & Francis Group, 249-276.*

John, B. (2015). *Metaphor, Simile, and the Exaggeration of Likeness. Taylor & Francis Group, 41-62.*

John, M. K., & Daniel, L. C. (1999). *What Makes a Metaphor Stronger Than a Simile? Taylor & Francis Group, 63-69.*

حانق محلية الصحة. (٢٠١٤). خصائص التشبيه القرآني وتوظيفها في إعداد المواد الدراسية في البلاغة (دراسة وصفية وتطويرية). *ResearchGate, ٦٦-٣٧.*

رمضان عبد التواب. (٢٠١٢). *المدخل إلى علم اللغة ومناهج البحث اللغوي.* دار المتنبي.

عبد الرحمن محمد الجرجاني. (١٩٩١). *كتاب أسرار البلاغة.* جدة: دار المدني.

عبد السلام عطوة علي الفندي. (٢٠١٥). *الصورة التشبيهية في السنة النبوية. البلقاء للبحوث والدراسات, ١٠٥-١٤٩.*

عبد الشكور معلم عبد فارح. (٢٠١٩). *البلاغة الميسرة.* القاهرة: دار العلم للنشر والتوزيع والترجمة.

محي الدين ديب، و محمد أحمد قاسم. (٢٠٠٣). *علوم البلاغة (البيدع والبيان والمعاني).* لبنان: المؤسسة الحديثة للكتاب.

مشهور مشاهرة موسى مشهور. (٢٠١٩). *خصائص التشبيه في جزء عم : دراسة تحليلية بيانية.* مجلة علوم اللغة العربية وآدابها، ٤٠٣-٣٧٧.

يوسف أبو العدوس. (٢٠٠٧). *مدخل إلى بلاغة العربية.* عمان: دار المسيرة للنشر والتوزيع.

கடிசலம், ந., ரு சிவகாமி, ச. (1999). *தொல்காப்பியப் பாவியல் கோட்பாடுகள்.* சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

தொல்காப்பியனார். (1996). *தொல்காப்பியம்.* சென்னை: பாரி ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்.